

REGELŐ.

Pesten csötörtökön szeptember 29^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul ; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ÉLET - TÖRTÉNET.

Maria Christierna

(Végzet.)

A' fels. nőnek napjai anyja jelenléte alatt az arany időknek kellemes évkorát varázslák körébe : de fogyton fogytak 's hervadtak életének gyönyörei szeretett szülője távozásának pillanatától kezdve. Az özvegy cs. k. főhercegné már aug. 17-kén indult vissza honja felé. Veje Enyedig, leánya Csanádig kísérte őt, hol könyzápor közt mintegy erővel szakasztaték-el szeretett anyjának kebléről.

A' 20-dik évében viritó nőnek keserű pályája most nyílék-meg, midőn t. i. a' vad indulatú férjnek rokonai, barátjai, alattvalói vértől gőzölgő karjai közé sietett vissza csak azért, hogy mennél hamarabb láthassa boldogtalan sorsának felderülését. Ő vala első de utósó is e' mai napig, ki mint a' fels. ausztriai háznak szülöttje egy magyar családdal kötteték egybe. Vajha ezen egyesülést soha sem kellett volna neki megbánni! de hiszen a' tanulmányait olasz országban végzett, 's így miveltebb keblű férjnek oldala mellett boldog jövődőt lehetett reménylenie. Azonban valamint kellemes volt reá nézve e' szép tekintet a' jövődöbe, éppen olly rémitő lön a' család, melly nemes keblét végső leheletéig marczonglá.

Báthory Zsigmond nem sokáig maradott ama nyájas férj, ki a' fels. menyasszonyt olly kitünő lágysággal fogadta. Nem tudhatni, mi okból, különös idegenkedés sőt borzadozás fogá-el őt hitese jelenlétében. Bethlen Farkas írja: „hogy Zsigmond nagyon kedvelé ugyan hitesét, ha távul volt, de jelenlétekor egész testében borzadozott 's irtózott hitesétől. Némelly babonahivők ezt Majláth Margit bűvös erejének tulajdonították, mintha ez titkos mesteriségével okozta volna azt, fíjának Báthory Boldizsárnak és második férjének Ifjú Jánosnak Zsigmond parancsára történt megöletések végett.

Bár, mi volt is oka, az bizonyos, hogy Zsigmondnak vagy szokott jámborkodása vagy a' természet büntetése következményében

kiállhatlan terhére vált rövid időn hitese, 's már egybekelése hónapja (aug.) 27-kén, jövő sorsának nyugtalanító sejdítései közt, hagyá-el azt, és testőreivel 's egyéb seregével táborba szállott. — Már 1596-dik esztendő első napjaiban Zsigmond, reá unván mind fejlődmi méltóságára mind hitésére, Pragába utazott, hol a' császárnak kinyilatkozá, hogy Erdélyt neki bizonyos esztendei jövedelemért általadni kész volna, hitésétől pedig elválni akarna. Ez uttal azonban lecsillapított. De 1597-ben a' kormány terheitől és szenvedő hitésének tekintetétől még búskomolyabbá tétetvén pappá akart lenni, 's januar első napjaiban ismét Pragába utazván megújítá mult évi kívánságait 's elhatározott szándékát hitésétől elválása iránt. Ennek következményében az opoli és ratibori herczegség Sléziában 's évenként 50 ezer arany ígértetett neki; ő pedig Erdélyt Rudolfnak ígérte általadni. Haza jöttekor a' még mindig nagy lelküleg szenvedő nőt Kővár sziklavarába küldé; de Erdélyt csak következő évi aprilisban adá által a' császáriaknak, 's Cariglia Alphonso (gyóntató atyja) és Sár mass ági Zsigmond, Szikszai Imre, biztos barátjai, kíséretében sléziai herczegségébe ment-el. — Eltávozása után Isthvánffy Miklós Kővárra ment, hogy innen a' szerencsétlen herczegnét udvari tanácsnokaival Csáky István, Géczi Péter, Kereszturi Kristóf, és Thurn Zsigmond gróf urakkal együtt Gyulafejérvárra hozza, hol Christina a' királyi meghatalmazottakkal egyetemben részt venne az ország kormányzásában.

Erdély azonban a' sokféle pártok és török ellenség dúlásainak mezeje lön; 's a' zavaros villongások közt Bocskay István Zsigmondot, ki a' romladozott opoli várban is megunta életét, az erdélyi fejlődmi székre hívá vissza még az említett év (1598) nyarán. István király napján ért álruhában Kolosvárra, hol éppen stajer országba visszautazni készült Christina. Ezt Zsigmond megértvén, a' városkapitánját Katona Mihályt küldé hitésének megengesztelésére, 's a' nemes szenvedő nő szerény szelidséggel türe a' ravasz képmutatónak hizelgéseit, 's odaadással követé a' még keserűbb szenvedésekre hivatztatását. Bocskay segedelmével nem sokára Zsigmond mellé állának az Erdélyiek, 's ő hitésének kérésére a' fogva tartott királyi küldöttséget szabadon bocsátá.

1599 elején Zsigmond követségben küldé a' császárhoz Bocskay Istvánt és Naprády Demeter püspököt, hogy a' császárt megengeszteljék, Zsigmond számára vagy Erdély birtokát nyerjék-ki, vagy e' helyett illő lakot Tyrolban, Ausztriában, vagy cseh országban, és évenként 100 ezer ftot. — Házassági élete azonban kiállhatlan kinná, büntető lélekismeretének rémitő frigyese és gyűlölségének tárgya lön ismét Christina. Ennek gyengéd kedvélye, lelki ere-

je és vidorsága, mindig egyforma, nyájas, kedveltető, türekeny viselete, Zsigmond előtt saját maga által okozott tehetlensége érzelmét egyre türehtlenebbé tette. Azért alig mentek követjei a' határon túl, már a' nagy szenvedőnét ismét eltávoztatá a' fejedelmi udvarból; majd ismét martiusban lemondott hercegi székéről, 's az erdélyi fejedelemiséget nagybátyjának Báthory András cardinalisnak és warmiai püspöknek általadván, megtarta magának némelly jószágokat Erdélyben 's évenként 24 ezer aranyat kérvén lengyel országba ment sógorához Zamoyskihoz. Elmenetele előtt hitésének megizené, hogy tőle most örökre elvált, 's ennek következtésében a' 24 éves Christina, Isten végzéseiben megnyugodva gyermeki hála könnyei között hagyá-el nehéz szenvedéseinek földjét. Az őt mélyen tisztelő bibornok-herceg Tövisig, Bornemisza Boldizsár Szatmárig, Dersffy Ferencz és Cariglia jesuita pedig Grätzig kísérek a' hercegnét, hol résztvevő kedves anyjának karjai között sirá-ki a' szomorú viszontlátás keserű de még is vigasztaló könnyecseppjeit.

Nem sokára ezután az erdélyi fejedelemné a' tyoli magos havasok között fekvő hall-i völgyben apácza-fátyol alatt keresé és találá biztos vigasztalást, nyugalmat, 's mennyei békét, mit ő szeplőtlen ártatlanságában egy pillanatil sem vesztett-el a' gyulafejevári udvarnál 's a' magános Kővár szikladombjának mohos falai között. Ama kincsnek teljes bírásában élt ő egyedül az örökkévalóságnak itt még 22 esztendeig. Ekkor (1621. apr. 6-kán) életének 46-dik évében örvendező szívvél monda bucsút a' világnak, melly viruló élte tavaszának virágait is méreggel hinté-be. Felülélte hittelen férjét 8 esztendővel; ki utósó eltávóztása után újabb zavarokba és sok veszélybe döntvén hazáját, 1601-ben ismét Erdélybe ment, de Rudolf embereitől kétszer elűzöttetve újabb alkudozás után a' császártól lakásul nyeré cseh országban Lobkovicz várát 's évenként 50 ezer ftot. Ide menvén 1602-ben sokáig beteges volt. Bocskay Istvánnak halálát értvén ismét titkon Erdélybe akart menni; de magába szállva önkényit visszatért. 1610-ben, a' Lengyelekkel üzött társalkodása és levelezése gyanút gerjesztvén az udvarnál, Pragába vitetett fogolyképpen. Kiszabadulása után roskadt és nyugtalan testének tagjai 1613-ki martius 18-kán, életének 42-dik évében, soha nem háborítandó nyugalmat leltek, mellyet ő a' téres világon képtelen volt feltalálni.

Maria Christierna képe, mellyet legközelebb közlöttünk, egy régi bronz-szelenczébe üveg alá rejtett és színes viaszból készült képmássa után rajzoltatott. Minden esetre eléggé érdekes a' két magyar haza előtt, hogy bővebb ismertetést tapasztaljon. Fején fekete bársonból visel baretot évkorának 's hihetőleg szülő földjének divatja szerint. A' baretot gyöngy vagy gyémánt sor keríti, 's hátul arany-

ba foglalt smaragd díszesíti. A' baret alatt hajait aranyból reczézett és elől arany csipkével díszlő fejkötő fedi, mellynek reczéjeit ismét gyöngyök vagy gyémántok töltik-be. Magos gallérú bárson ruhája fölött fehér fodrok látszanak, nyakán kettős sor gyöngy- vagy gyémántláncz, mellyről melljén aranyba foglalt smaragd függ-le; az egész ruhát hasonlólag átalján véve gyöngyök vagy gyémántok ékesítik.

E T L B E S Z É L É S.

S z ö k e v é n y s o r s a. *(Folytatás.)*

Valóban számos asszony és leány, a' Stroua völgy lakói, jártak itt, megterhelve földi és fai gyümölcsökkel, tojással, vajjal és apró marhával, lakóföldjek szokása szerint éjjel utazók Omegna, Orta, Miasino, Bissone és egyéb helységekre, hogy ott holmijokat, bár elég olcsón, eladhassák; de mi azért jó kedvöket legkisebbé sem zavarja-meg, 's éppen olly vidámon és dalolva térnek haza az égető nap hevében, mint oda mennek az éj hűvös szárnyai alatt, kiki összefont égő kenderszárazakat tartva kezében fáklyanl. Az utazónék, a' keskeny, sokszor igen veszedelmes, gyalog uton már nagyobb részt leértek a' patak partjához, melly még mindig tomboló dühösséggel hömpölygeté megáradt hullámain. Csak az utra figyelve, melly legnagyobb vigyázatot kívánt, a' legnagyobb rész elment már a' bokor mellett, melly ágaival ama szerencsétlen férjfiút visszatartóztatá. Most egy fiatal leányzó léptetett-el, kinek bájló idealis öltözte, mint azt ama vidékben hordozzák, termete szépségét nevelé, melly még azon teher által sem vesztett semmit is könnyűségéből, melly a' leány fejét és vállait nyomasztá. Csak két lépéssel távol a' szerencsétlentől egyszerre megállott, egy korosabb asszony után visszazanézendő, hogy az fejről a' kosarat leemelni segítse, mellyben rendetlenségbe jutott valami. Ez megtörtént; de midőn a' kosarat letennék, 's a' szép kis leány ahhoz lehajlana, egyszerre egy ijedt „Jézus Maria“ kiáltással visszaretent. „Ortai szent Julius segits! — mondá — nézze csak Anna néni, itt a' bokorban egy ember lógg halva, a' villámtól megütve; ha az ág eltörik, egyenest a' szirtpatakba gurul.“

Mig a' leányka ezt mondá, mennyire lehetett a' keskeny uton, kosara mellett ellépett, 's a' holtnak vélt emberhez alászállott. Az öreg szintén letette kosarát kíváncsian ama helyre, hol a' fáklyafény-nél a' test valóban látható lön; de a' hátul érkező többi asszony türehtlenkedve olly helyen megállapodásért, hol mind a' két részről a' meredek legnagyobb volt, az olasz hevesség egész kitörésével kiabált és lármázott; nehánya azt kíváná, hogy a' kosarak tétessenek-el az útból, hogy utjokat folytatván társnéikat elérhessék; mások

ugy vélekedtek, hogy az ott fekvő aligha nem egyike a' dugárosoknak. Csak kevesen és pedig a' fiatalabbak állának részvéttel a' meredek partján, 's nézék a' két asszonyt a' nélkül, hogy őket segítették volna, 's lassan haladtak, vissza visszatekintve; a' többi utat csinált magának, 's tovább ment.

E' közben Terka és Anna szerencsésen kifejték a' jövevényt védő barátjának ágai közül, 's összetett erővel iparkodának őt a' gyalog utra felhurcolni. „Leányom — mondá e' munkájok közben az öreg — tulajdonképpen nem is tudom, mint jutok hozzá, egy idegen gyanús embert éjnek éjszakáján, melly úgy sem barátja az embernek, az ördög barlangjából kihuzni. Nem tudod, mint járt János gazda és József pásztor feleésge, midőn fenn a' hegységben egy megsebesített embert leltek, 's őt bekötözgeték? miképpen egy csapat zsvány, kikhez tartozott, őket megtámadá, 's kiktől csak nagy ügygyel bajjal menekedhettek-meg? 'S az én szép olaszkáposztám, az én jó cseresznyéim, kövér tyúkjaim! látom már, nem jutok-el Omegnaba idején, 's akkor jószágomat fele áron adhatom, vagy vele ismét visszatérhetek.“

A' fiatal leányzó ez alatt az aléltat szótlánul megnézé; kezét csendesen verő szívére tette; fekete, esőtől és vértől csepegő hajfürtjeit arczáról elsimitá, 's kendőjével ama sebet, mellyet valamely éles kő ütött homlokába, bekötözé. Élénk elhatározottsággal felelt most a' jajveszélő öregnek: „Anna néni, hogy beszélhet kend így? Lássá csak ezt a' szegény embert, olly fiatal, olly szép; nézze e' nemes vonásokat, mellyeket még a' halálgörcei sem idomtalaníthattak-el, ezen finom ruházatot! — nem, nem! ez nem azok közé tartozik, kiktől kend retteg!“ — „„Ej no, elég fiatal és szép ficzkó jutott már rossz társaságba, 's a' ruha lopott is lehet — mormogá Anna néne — jobb volna bizony, hagynók őt itt, 's folytatnók utunkat.““ — „Hogyan — kiálta Terka — itt feküdjék segedelem nélkül, az első öszvértől összegázolva, vagy zsványok által kifosztogatva? Tegyen kend, a' mint akar; de én itt maradok addig, mig egy részvevő emberre találok, kivel őt valamely kunyhóba vihetem, vagy mig felocsudva velem elmehet.“ — „„No no, Tercsa, ne békételenkedj! ha már feltetted fejedben, hogy nem követsz, ne mondják az emberek, hogy a' Stroua völgy legveszélyesebb helyén egy szép fiatal férjfiával magán hagytalak. Te jó leány vagy, de könnyelmű; egy illy csinos hajadonnak hirnévére vigyáznia kell, főleg, midőn jegyben jár. Anselmo setét arcot váгна, ha haza jövet illy beszédek voltak nénytelen hallani menyasszonyáru. Azon kívül sem igen hisz neked, 's bizonyosan van oka, hogy szerelemföltő. De soha sem feledem-el, miképpen a' mult szükös télben nagy betegségem-

ben meglátogatál, és ápoltál; miképpen viharban és esőben az öreg Annához jövel, míg a' többi leány egymáshoz összejárt csevegni. Te akkor engemet nem hagytál-el, 's most én sem hagylak-el téged.“

A' szép leánynak kicsucsorított neheztelő ajaka 's gúnyos vonása a' körül, midőn a' csevegő öreg a' vőlegényt 's ennek szerelemfáltását emlité, az utósó szavaknál egyszerre eltűnt, és szelid mosolygásba ment által. Megszorítá öreg barátnéja kezét, 's mind a' kettő életre iparkodott hozni az alélttat. *(Folytatás köv.)*

HAZAI HIRLELŐ.

Palota-damák. Ő felsége, az uralkodó császárné és királyné, kegyelmes asszonyunk, sept. 17-kén és 18-kán új palota-damákat méltóztatott kinevezni, kik közül magyar származatúak: Chorinsky Maria grófné, született Esterházy herczegné; Hoyos Felicia gfné, szül. Zichy gfné.

Egészek Szegeden. Még alig nyugodtuk ki magunkat azon tűz veszély után, melly, mint már e' lapokban közlöttem, 140 házat tett hamuvá és olly sok lakost siralmas inség állapotjára juttatott, midőn sept. 8-kán délután 3 $\frac{1}{2}$ óraker az alsó város Tisza melléki részén a' legszélső ház meggyulladt, 's a' dühöngő szélétől ápolva 22 ház égett-le. — 9-én reggel 10 óraker a' felső városi részen közel a' kapuhoz ismét egy ház égett-el. — 10-én 1 $\frac{1}{2}$ óraker ugyan azon részen két ház lett hamuvá. 12-én reggel 8 óra ntán az alsó városban egy óranegyed alatt 3 ház fekvék hamvaiban. — 19-én Rókusi külvárosban ismét 2 ház lön a' lángok martalékja. A' talált több rendbeli csóvák újra bizonyítják e' veszélyek szerzőjének gonoszságát. A' köz rémülés és a' számtalan szerencsétlenség leirhatlan. A' kár 200.000 forintnál többre becsültek. A' szegény kárvallottak méltán folyamodnak az emberszeretők nagylelkűségéhez, 's kivált a' tehetősebb hazafiak segedelmét esedezve várják.

MISKOLCZY ISTVÁN.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Panorama. — Pesten a' hídő melletti alsó épület déli oldala előtt már egy hónap óta áll ama deszka-ház, mellyben dioramai 's cosmoramai mutaványok láthatók, Kiket a' bel- és külföldi városoknak, vidékeknek, 's nevezetesebb tárgyaknak ismerete érdekel, megelégedve nézhetik az említett festményeket, mellyek nagyító üvegen mintegy természeti nagyságukban tűnnek-fel a' szem előtt. Bemeneti díj 20 pengő kr. — gyermekek 10 éven alul felét fizetik.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Természeti ritkaság. Alzeyből maj. 21-kéről következőt írnak. — Dr. Klippenstein fáraoázásának sikerült, mi a' geológiára nézve felette érdekes, vidékünkben egy legnagyobb természeti ritkaságot felfedezni. Felfedezteték t. i. a' *Dinotherium giganteum* nevű, az óvilág talán legóriásabb állatjának jól el-tartott (még eddig sehol nem látott) feje, melly legelőször vizsgáltatott-meg dr. Caup híres zoologus által. Ezen fej csaknem 6 lábnyi hosszú, 's mintegy 3 $\frac{1}{2}$ lábnyi széles. Nehézsége nem sokkal könnyebb 5 mázsánál. Mellette egész hosz-

száiban volt egy hasonlólag szépen eltartott, 6 láb hosszú, 2 mázsa nehéz fejsontváz, alkalmasint ugyan ezen állatfajból. Mind a' kettő 28 lábnyi mély földben feküdt.

K Ü L Ö N F É L E.

A' koporsók Turkinban (Bisachères szerint) a' pompateremek legdrágább bútorai közé tartoznak. Drága fábul vannak készítve, fényesek, aranyozottak, 's felirásokkal köröztek. Sokan koporsóikat a' végső szempillanatig ládaként használják. Sokszor a' gyermekek megtakarítanak valamelyest pénzükből, 's annak árán atyjok számára koporsót készíttetnek titkon, kit igen kellemesen lepnék-meg vele, ha azt észrevétlen szobájába vitethetik. A' gyermeki szeretetnek e' nemű bizonyítása kedvezéssel fogadtatik. — Mit mondanának nálunk a' gazdag nagybátyák 's ángyikák ilyes meglepésekre?

Macskahangverseny. 1549-ben bentazá II-dik Fülöp németalföldet; minden város új innepiséget iparkodott kigondolni, hogy fíjást V-dik Károlyt valami kellemetességgel lepnék-meg. E' minden nemű vígságok közepette a' spanyol fejedelem szigorú és méltóságos arcját megtartá, mi a' Flamandiaknak nem kevéssé visszatetszett. Észrevevők azonban, hogy Brüsszelben az ugynevezett „Kermesse“ alkalmával földerült. Ez valamely nagy győzelem volt, mellynek okát Juan Cristoval ismeretes történetíró következőleg beszéli-el. Brüsszelben 1549. júliusban tartott sormenet közepette egyik flamandi hangász állati hangversenyt szerkesztett össze, oly újítást, melly a' bohózatok jelenetekhez szokott földnépet nemigen lepte-meg. A' négy lábú hangászok valamely targoncán voltak, mellynek közepéből egy méltóságos medve emel-fel fejét. Ez komolyan ült, 's 20 keskeny fiókkal ellátott orgona felét ütött, mellyeknek mindegyikében egy-egy macska volt. Mindegyik fióknak lyukából egy-egy macskafark lógott ki, melly zsinórral az orgona billentyűihez volt kötve; 's mint a' billentyűkre ütött, a' zsinór megfeszült, 's a' macskák miákolni kezének. A' nagy kandurok basszást, a' fiatalabb macskák tenort, 's a' kis finnyás cicczák soprant énekeltek. Mind ez oly jól volt kiszámítva 's betanítva, hogy az aria oly pontossággal énekeltehetett, hogy sok kétlábú dilettansnak is dicséretére szolgált volna. Ezen soha sem distonáló társaság mögött egy sétáló bált leheté látni; voltak itt majmok, farkasok, szarvasok, 's más egyéb állatok, mellyek lovak által vont deszkázaton tánczoltak. Ezen tánczfeneknek közepén valamely nagy kalitka állott, mellyben egy csoport majom vala látható, mellyek dudán 's egyéb e'féle hangszereken játszottak. Ezen állatok közül azonban csak a' macskák és majmok voltak természetes állatok, a' többiek ügyes mesterség által utánképeztettek. Ezen különös, bohózatok jelenet, mit soha ember ezelőtt és ezután nem láthatott, a' komor Fülöpöt — csakugyan megnevetteté.

Szakál-törvények. Két új szakál-törvény hozatott ezen időben létre. A' francia hadminister megparancsolá, hogy valamennyi katona-bajusz között a' leglehetőbb egyformaság uralkodjék: minél fogva minden bajusz ugyan irányoztassék ezentúl, hogy a' felső ajakról le ne csüggjön, de minden megszakasztás nélkül az egész felső ajkon végig elterjedjen, 's a' szájszegleteknél elvágatassék. Ellenben a' nagy szultán rendelést bocsátott ki, melly szerint minden miniszternek és főtisztviselőnek a' proféta törvényei által parancsoltatik, hogy szakálát megnövéssze és semmi szín alatt nyírβάλni ne merje.

Drága tulipán. Hollandiában még mindig otthonos a' régi tulipán bohóság. Egy virágkedvelő Amsterdamból egy az antverpi fellegrvárból származott tulipánt a' minap 16.000 frankon vett-meg.

Angol törvényes ítélet. — 1827-ben egy londoni törvényszék előtt valamely lopásról vádoltatott asszony felmentetett a' vád alól, — nem azért, mivel ártatlansága bebizonyodott, vagy az ellene felhozott bizonyítvány kétséges lett volna, hanem mivel a' vádló asszonyfel vagy is inkább ennek ügyvéde, a' lopott jószágokat a' panaszló asszony tulajdonának állítá, holott ez törvényesen be nem bizonyítható, hogy férje már életben nem volna, következésképpen hogy a' lopott jószág valóban az övé, 's nem férjéé volna. — Salamon ítélete! —

A' lelki betegségek. — Pontos statistikai megvizsgálásból kitetszik: hogy spanyol országban az örültségnek fő okai az iszákosság, francia országban ellenben a' szerelem, játék és politika.

Az emberi hajak száma — úgy mond valaki — egy közönséges fejben 140,000 szála meggy. — Ki olvasta meg-öket?

EMLEKMONDÁS.

I n t é s. (Göthe szerint.)

Amort költeni szünj! míg e' kedves gyerek alszik;

Menj hát, 's dolgozd', a' mint hozza idő, igazítsd.

Nézd a' gondos anyát, ekként él ő is idővel,

Kisdede míg alszik, mert hamar ébred emez!

Hiúság. Salamon mondása: „csak hiúság 's álom minden a' nap alatt.“
DEZSŐ MS
KISFALUDY KÁROLY.

Maximák. A' lélek szelidsége gátot vet, nehogy elménk az indulatosság és vakmerőség által elragadtassék. Így lesz mentt a' vádnak szurásától gazdag dicskeresetben.
M. VALER —

Ha kinek lelke annyira makacs, hogy fedve nem javul, az a' sebekre is, szintén mint a' legdurvább rabszolga, elkeményedik.

QUINTILIANUS után B. E.

Tréfarejtvény.

Soknál hibázom, bár bir is velem,
Mert nem ismer sokat, mit más felejt.

Kinozza illy magát, és szitkozik
Sikertelen, mivel nem sokra megy.

De másik könnyeden munkál velem,
Ha jó helyen vagyok 's megőrizze;
Másik miattam szenved erősen,
Bennem keresgél, és tör engemet.

Rozsul jár sokszor órám 's fenn akad;
Gyakran tulajdonosom el is veszt,
Bár nélkülem fel sem találhat majd
És mámore után vesz észre csak.

Előbbi rejtvény: Levél.

Kérelem Az utolsó évnegyed közeledtével kérettetnek a' fertályévi t. előfizetők, ne terheltelessen megújítani e' lapokra az előfizetést.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.